Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Mîțu Gheorghe
Dosarul nr. 2ai-149/25
2-19111771-02-2ai-11042024

D E C I Z I E
dispozitiv

03 noiembrie 2025
municipiul Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

a examinat fără participarea părților, apelul declarat de avocatul Mandraburcă Andrei în interesele ÎCS „Laguardia" SRL,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central din 26 februarie 2024

emisă asupra cererii lichidatorului ÎCS „Laguardia" SRL împotriva lui Grot Zbignew Piotr cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

În conformitate cu prevederile art. art. 385 lit. d), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate din cadrul Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se admite apelul declarat de avocatul Mandraburcă Andrei în interesele ÎCS „Laguardia" SRL.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 26 februarie 2024, emisă asupra cererii lichidatorului ÎCS „Laguardia" SRL împotriva lui Grot Zbignew Piotr cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Mîțu Gheorghe
Dosarul nr. 2ai-149/25
2-19111771-02-2ai-11042024

D E C I Z I E

03 noiembrie 2025
municipiul Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice
din cadrul Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând fără participarea părților, apelul declarat de avocatul Mandraburcă Andrei în interesele ÎCS „Laguardia" SRL,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central din 26 februarie 2024

emisă asupra cererii lichidatorului ÎCS „Laguardia" SRL împotriva lui Grot Zbignew Piotr cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În procedura Judecătoriei Chișinău, sediul central, se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința ÎCS „Laguardia" SRL.

La caz, la 16 iulie 2020, lichidatorul ÎCS „Laguardia" SRL, a înaintat cerere de

chemare în judecată împotriva lui Grot Zbignew Piotr, solicitând atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil ÎCS „Laguardia" SRL prin încasarea din contul pârâtului a sumei creanțelor conform tabelului definitiv al creanțelor în mărime de 19.737.124,82 lei.

În motivarea cererii s-a indicat că în cadrul administrării întreprinderii lichidatorul a constatat insuficiența masei debitoare pentru executarea integrală a creanțelor tuturor creditorilor.

Valoarea totală a creanțelor identificate și validate în cadrul procedurii inițiate și care nu este acoperită de masa debitoare este de 19.737.124,82 lei, or, pârâtul Grot Zbignew Piotr deținea funcția de administrator al ÎCS "Laguardia" SRL la data intentării procesului de insolvabilitate.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 26 februarie 2024, cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul ÎCS „Laguardia" SRL cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil a fost respinsă.

Suplimentar, s-a încasat de la ÎCS „Laguardia" SRL în contul statului, taxa de stat în mărime de 50.000 lei, care urmează să fie achitată nu mai târziu de 6 luni din data adoptării prezentei hotărâri.

Solicitarea din apel

La 11 martie 2024 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității*), avocatul Mandraburcă Andrei acționând în interesele ÎCS „Laguardia" SRL a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei decizii noi, prin care să fie respinsă cererea privind validarea popririi.

În motivarea cererii de apel autorul a invocat că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, dar și că instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces.

Astfel, apelantul a remarcat că la materialele dosarului au fost anexate înscrisuri, prin care se demonstrează că în perioada 26 noiembrie 2012 – 18 noiembrie 2012, administratorul statutar al ÎCS „Laguardia" SRL a decis de a majora capitalul statutar al companiei fiice SRL „Laguardia Agrobusiness", înregistrată la data de 15 octombrie 2012, fiind transmis drept aport în capitalul statutar-tehnica agricolă care la rândul său a fost introdusă în țară ca aport în capitalul statutar al companiei debitoare.

Conform datelor indicate în decizia fondatorului unic din 26 noiembrie 2012 rezultă că valoarea tehnicii la momentul transmiterii ar fi constituit suma de

13.835.706 lei (cifra ce rezulta dintr-un raport de evaluare realizat de expertul Crijanovschi Veaceslav și Moroz Ivan la data de 12 noiembrie 2012).

La 3 luni distanță, intimatul (pârâtul) în calitate de administrator al ÎCS „Laguardia" SRL a semnat un contract de vânzare-cumpărare prin care înstrăinează cota socială pe care o deține în SRL „Laguardia Agrobusiness" contra sumei de 99.961 dolari SUA, ceea ce ar fi constituit la cursul BNM de la acea data echivalentul sumei de 1.184.507,86 lei.

Apelantul consideră că prin această tranzacție, administratorul statutar, activând în calitate de reprezentant al companiei fondatoare, a înstrăinat compania la prețul ce constituia doar 8,5% din valoarea bunurilor pe care 3 luni în urmă le-a introdus în capitalul statutar.

În context, apelantul a susținut că toate aceste circumstanțe au fost demonstrate prin înscrisurile anexate la materialele cauzei, la care s-a făcut referire și în cadrul dezbaterilor judiciare. Au fost expuse și probate în mod clar metodele folosite pentru deturnarea activelor societății, în special: crearea unei companii fiice, transmiterea activelor ca aport la capitalul statutar, iar ulterior vânzarea acesteia la un preț net inferior valorii activelor transmise. Menționează că aceste împrejurări au fost recunoscute chiar de intimat, prin cererea depusă în dosarul de insolvabilitate cu privire la înlăturarea administratorului de insolvabilitate, Verdeș Alexandru, și compensarea datoriei față de Serviciul Vamal cu dreptul de deducere a TVA.

De asemenea, ele sunt descrise în Decizia Arbitrală nr. ARB/16/8 din 28 iunie 2018, emisă de ICSID în cauza „Grot Cimarron" LLC ș.a. contra Republicii Moldova.

Cu toate acestea, instanța de fond a ignorat în mod nejustificat circumstanțele importante, fără a le oferi o evaluare procesual-juridică, mergând pe o negare totală a probelor administrate, ceea ce evidențiază caracterul neîntemeiat și ilegal al hotărârii contestate.

Mai mult, apelantul a remarcat că în cererea inițială de atragere la răspundere subsidiară, a arătat că la 12 martie 2012 creditorul Bantea Ecaterina, care exercita și funcția de contabil-șef, a achitat în locul debitorului suma de 116.704,90 lei pentru lichidarea restanțelor față de bugetul public național. În propria cerere de validare a creanței, acest creditor a descris că debitorul se afla într-o situație financiară dificilă încă din perioada 2010-2011, ceea ce impunea administratorului companiei obligația de a depune cererea introductivă, conform art. 14 din Legea insolvabilității.

În pct. 10 al cererii privind anexele relevante, lichidatorul Verdeș Alexandru a stabilit ca dată a apariției temeiurilor de depunere a cererii introductive este tocmai 12 martie 2012. În aceeași cerere sunt expuse circumstanțele ce au generat creanțele tuturor creditorilor, din care reiese că datoriile validate au apărut ulterior acestei date.

Cu toate acestea, instanța de fond a ignorat probele și argumentele administrate.

În plus, apelantul susține că la momentul survenirii temeiurilor de insolvabilitate, compania dispunea de bunuri evaluate, în cadrul procedurii de majorare a capitalului statutar, la 13.835.706 lei. Creanța față de Serviciul Vamal a apărut tocmai ca urmare

a deturnării acestor active de către pârât, întrucât majorarea capitalului statutar al companiei-fiice a fost tratată ca o înstrăinare a bunurilor care beneficiară anterior de facilități vamale, fiind importate pentru capitalizarea societății.

Aprecierea instanței de apel

Studiind lucrările cauzei în raport cu normele legale aplicabile speței date, Colegiul statuează casarea hotărârii instanței de fond și restituirea cauzei la rejudecare, din alte motive.

În materie de drept, conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul, să caseze integral hotărârea primei instanțe și să trimită cauza spre rejudecare în primă instanță, doar în cazul în care s-au încălcat temeiurile prevăzute la art. 388 alin. (1) lit. d) și i). La solicitarea participanților la proces, instanța de apel poate trimite pricina spre rejudecare în prima instanță în cazul prevăzut la art. 388 alin. (1) lit. b).

În conformitate cu art. 388 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanțe, urmează a fi casată independent de argumentele cererii de apel dacă instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces. Iar potrivit alin. (2) din aceeași normă, săvârșirea altor încălcări decât cele consemnate la alin. (1) constituie temeiul casării hotărârii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluționarea eronată a cauzei.

În același sens, în temeiul art. 386 alin. (1) lit. a), c) și d) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanțe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin; concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei; normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

În fapt, după cum rezultă din înscrisurile cauzei, în procedura Judecătoriei Chișinău sediul central, se află spre examinare procesul de insolvabilitate intentat față de ÎCS „Laguardia” SRL.

Astfel, la 16 iulie 2020, lichidatorul ÎCS „Laguardia” SRL, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Grot Zbignew Piotr, solicitând atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil ÎCS „Laguardia” SRL, prin încasarea din contul pârâtului a sumei creanțelor conform tabelului definitiv al creanțelor în mărime de 19.737.124,82 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 26 februarie 2024, cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul ÎCS „Laguardia” SRL cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil a fost respinsă.

La caz, instanța de apel distinge două temeiuri invocate de către lichidatorul ÎCS „Laguardia” SRL și anume: art. 248 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității - majorarea fictivă a pasivelor debitorului si/sau deturnarea (ascunderea unei părți din activul debitorului) și art. 248 alin. (1) lit. h) - nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Totodată, Completul de judecată subliniază că în corespundere cu art. 6 CEDO, instanței judecătorești î-i este atribuită obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Țările de Jos*). Din interpretarea art. 6 al CEDO, se reține că, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, instanța de apel are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (*Hirro Balani vs Spania, nr. 18064/91 din 09 decembrie 1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29 mai 1997 §43*).

De asemenea, potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

La caz, conform art. 26 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale; contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

În context, potrivit art. 62 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, coparticiparea procesuală este obligatorie dacă examinarea cauzei implică soluționarea chestiunii cu privire la drepturile sau obligațiile mai multor reclamanți și/sau pârâți atunci când: obiectul litigiului îl constituie drepturile și obligațiile comune ale mai multor reclamanți sau pârâți; drepturile și obligațiile reclamanților sau pârâților decurg din aceleași temeiuri de fapt sau de drept.

Suplimentar, Colegiul subliniază că în conformitate cu art. 185 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, judecătorul, în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri

judiciare, soluționează problema intervenirii în proces a coreclamanților, copârâților și intervenienților.

Prin prisma art. 183 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, implicarea în proces a altor persoane este necesară pentru stabilirea corectă a componenței participanților la proces. Neîndeplinirea acestei sarcini, în faza pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, are ca efect comiterea erorilor judiciare, iar aplicând prevederile art. 185 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, potrivit cărora judecătorul, în faza de pregătire a pricinii pentru dezbateri judiciare, soluționează problema intervenirii în proces a coreclamanților, copârâților și intervenienților, Colegiul atestă că și pe parcursul examinării pricinii judecătorul are obligația de a ține cont și de a stabili cu certitudine cercul de persoane care ar putea fi afectate prin ulterioara hotărâre.

În context, instanța de apel menționează că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, persoana trebuie să aibă posibilitate reală de a-și apăra drepturile și interesele legitime în condiții în care să nu o plaseze într-o situație dezavantajată în raport cu adversarul său, or, nestabilirea componenței participanților la proces și implicarea în proces a altor persoane interesate, în conformitate cu prevederile legale, reprezintă o încălcare esențială a normelor de drept procedural.

În lumina circumstanțelor constatate la caz, Colegiul constată că prima instanță nu a ținut cont de dezideratele expuse supra și a examinat cauză fără a stabili componența participanților la proces și implicarea tuturor persoanelor interesate sau care ar putea elucida careva împrejurări esențiale pentru soluționarea corectă a litigiului, acțiuni ce în cumul reprezintă o încălcare esențială a normelor de drept procedural.

De altfel, conform împrejurărilor cauzei, instanța de apel reține că, în conjunctura evenimentelor descrise în cererea de atragere la răspundere subsidiară a organului de conducere a ÎCS „Laguardia” SRL, lichidatorul a făcut referire la faptul că, administratorul ÎCS „Laguardia” SRL a majorat capitalul companiei-fiice SRL „Laguardia Agrobusiness” prin transmiterea tehnicii agricole evaluate la 13.835.706 lei, iar după doar trei luni a vândut întreaga cotă socială pentru doar 1.184.507,86 lei, deturnând astfel esențial activele societății debitoare.

Astfel, Colegiul reține că instanța de fond, urma să stabilească cercul participanților la proces, inclusiv să stabilească necesitatea și faptul dacă prin prezentul litigiu se ating drepturile/interesele și nu în ultimul rând obligațiile SRL „Laguardia Agrobusiness”, care cu alte cuvinte a beneficiat de pe urma acțiunilor administratorului ÎCS „Laguardia” SRL.

Or, intervenirea acestuia în proces, era menită să îi ofere posibilitatea de a elucida pe deplin aspectele relevante activității sale ca companiei-fiică a ÎCS „Laguardia” SRL, în cadrul unui proces judiciar bazat pe principiul contradicționalității și egalității în drepturi.

În concluzie, având în vedere faptul că la examinarea litigiului, prima instanță nu a stabilit cercul participanților la proces și nu a atras în proces părțile interesate, drepturile și obligațiile cărora ar putea fi atinse prin soluția instanței, instanța de apel

ajunge la concluzia de a admite cererea de apel, a casa hotărârea instanței de fond și a restitui cauza la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei civile, prima instanță urmează să respecte procedura de citare a părților, să elucideze aspectele ce țin de cercul participanților la proces, circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei, aprecierea corectă a probatoriului acumulat pe marginea cauzei, obiectul litigiului, precum și să emită o hotărâre întemeiată și bazată pe respectarea prevederilor normelor de drept material și procedural, precum și pe aprecierea probelor relevante acumulării datoriei.

În conformitate cu prevederile art. art. 385 lit. d), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate din cadrul Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se admite apelul declarat de avocatul Mandraburcă Andrei în interesele ÎCS „Laguardia” SRL.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 26 februarie 2024, emisă asupra cererii lichidatorului ÎCS „Laguardia” SRL împotriva lui Grot Zbignew Piotr cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei